

การศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยองที่เกิดจากการใช้จ่าย ของพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)

A Study of the Economic Impact of Rayong Province Caused
by IRPC Public Company Limited Staff Expenditure

ศรัณย์ วีสเพ็ญ

คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Sarun Weesaphen

Ubon Ratchathani Business School, Ubon Ratchathani University

Corresponding Author E-mail: sarun.w@ubu.ac.th

(Received: August 13, 2021; Accepted: October 25, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ที่เกิดจากการใช้จ่ายของพนักงานของบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบายพัฒนาจังหวัดและรองรับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) วิจัยดำเนินการวิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้านรายจ่ายจำแนกตามประเภทการใช้จ่ายจากพนักงานของบริษัทไออาร์พีซี จำกัด(มหาชน) โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ราย ในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2562 โดยเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณค่าสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้จ่ายของประชากรโดยนำมาคำนวณผ่านค่าตัวคูณทวี

ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 53,753 บาท โดยมีประเภทการใช้จ่ายมากที่สุด ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเท่ากับ 19,324.20 บาท รองลงมา ได้แก่ ที่พักอาศัย สาธารณูปโภคเฉลี่ยเท่ากับ 15,292.73 บาท พักผ่อนหย่อนใจการท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 4,918.40 บาท การศึกษาของบุตรหลาน การฝึกอบรมเฉลี่ยเท่ากับ 3,768.09 บาท การเดินทาง ยานพาหนะเฉลี่ยเท่ากับ 3,327.31 บาท ของใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเท่ากับ 2,332.88 บาท โทรศัพท์ มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวีเฉลี่ยเท่ากับ 2,021.11 บาท เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกายเฉลี่ยเท่ากับ 1,376.08 บาท รักษาพยาบาลเฉลี่ยเท่ากับ 720.29 บาท ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ บริการต่าง ๆ เฉลี่ยเท่ากับ 671.91 บาท และส่วนใหญ่เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น 1,000 บาท จะมีการใช้จ่ายเฉลี่ย 596 บาท จะทำให้ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค มีค่าเท่ากับ .596 หรือ .60 ทำให้เกิดค่าตัวคูณทวีเท่ากับ 2.50 ซึ่งเมื่อนำมาคำนวณผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยผ่านค่าตัวคูณทวีการบริโภคจะได้เท่ากับ 7,974,257,550 บาทต่อปี เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่จะมีที่พักอาศัยอยู่ห่างจากบริษัทไออาร์พีซี

จำกัด(มหาชน) ในรัศมี 5 กิโลเมตร การใช้จ่ายพนักงานจึงทำให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจชุมชนและย่านตัวเมือง โดยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเกษตรกรรมมาเป็นผู้ประกอบการร้านค้าในชุมชน ร้านอาหาร ร้านเสื้อผ้า บ้านเช่า อาคารพาณิชย์ หมู่บ้านจัดสรร และสถานบันเทิง เป็นต้น

คำสำคัญ: ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ, การใช้จ่ายพนักงาน

Abstract

This research aims to study the economic impacts and growth of Rayong Province resulting from the expenditure of employees in IRPC Public Company Limited. The results of this study could be employed as a beneficial trace for the province to plan its future development policy and to support the Eastern Economic Corridor Development Project (EEC). For the research methodology and data collection, the interview and questionnaires were employed to collect the expenditure data from 400 samples during April to July 2019 classified by the type of expenditure. And the collected data were analyzed through the multiplier value calculation to reveal the economic impact of the population's expenditure.

The results revealed that most employees had an average monthly expenditure of 53,753 baht and the highest spending was on food and beverages; approximately 19,324.20 baht, followed by the housing and utilities of 15,292.73 baht and the average travel expenses of 4,918.40 baht. The average children's education-training expenses were approximately 3,768.09 baht. And, the average expenses of travel and vehicles travel was 3,327.31 baht followed by the personal belonging of 2,332.88 baht, mobile phone, internet, cable TV of 2,021.11 baht, clothing and accessories of 1,376.08 baht, and the average medical treatment of 720.29 baht, respectively, Furthermore, the least average expense was on various services which cost 671.91 baht. Interestingly, most of them would spend approximately 596 baht when their income increased by 1,000 baht. This could lead the marginal propensity to consume to .596 or .60 resulting in a multiplier of 2.50. Moreover, when calculating the economic effects of the total expenses through the consumption multiplier, it would be equal to 7,974,257,550 baht per year. This was due to employees' residences within a 5 km radius from the factory. As a result of the aforesaid expenditure, it clearly contributed to the economic growth of the community and the urban area

by promoting more commercial purposes of agricultural land use and creating new careers for villagers such as becoming entrepreneurs of shops, restaurants, clothing stores as well as the owners of renting houses, commercial buildings, housing estates, entertainment venues and etc.

Keywords: Economic Impact, Staff Expenditure

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทย เริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2504 การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นกลยุทธ์ประการหนึ่งที่รัฐบาลเห็นว่าจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วจึงได้มีการสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนการกระจายการลงทุนภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคโดยเฉพาะภาคตะวันออกที่มีพื้นที่ติดกับทะเล พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกหรืออีสเทิร์นซีบอร์ดถือว่าเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การลงทุนและเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมชั้นนำของประเทศ อาทิ ปิโตรเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ และพลังงาน ซึ่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นสัดส่วน 1 ใน 5 ของประเทศ ซึ่งจากปัจจัยและความสำคัญดังกล่าวจึงนำมาซึ่งโครงการ “พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก” (Eastern Economic Corridor: EEC) เพื่อรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามซูเปอร์คลัสเตอร์ที่มีการสนับสนุนส่งเสริมเพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) และอีก 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve) ที่จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มเป็นพิเศษ ตามนโยบายของภาครัฐเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของกลุ่มอาเซียนโดยการนำร่องในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา (นพดล วิทยาภรณ์, 2562)

บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) หรือ “ไออาร์พีซี” เดิมชื่อ บริษัท อุตสาหกรรม ปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) หรือ “ทีพีโอ” จัดทะเบียน เป็นนิติบุคคลเมื่อปี พ.ศ. 2521 จัดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ.2537 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2538 บริษัทฯ เริ่มผลิตเม็ดพลาสติกเพื่อจำหน่ายในปี พ.ศ. 2525 และได้ขยายสายการผลิตผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติกชนิดต่าง ๆ เพิ่มขึ้นรวมทั้งขยายโรงงาน และสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจร ต่อมาบริษัทฯ ประสบภาวะวิกฤตทางการเงินหลังจากการลอยตัวค่าเงินบาทเมื่อปี พ.ศ. 2540 บริษัทฯ เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการเมื่อปี พ.ศ. 2543 และประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูกิจการเมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2549 ปัจจุบัน บริษัทฯ และบริษัทในเครือ ไออาร์พีซี เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจรแห่งแรกของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีโรงงานอยู่ที่จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม

ภายใต้การบริหารจัดการบริษัทฯ พร้อมสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการดำเนินงานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจร เช่น ท่าเรือน้ำลึก คลังน้ำมัน และโรงไฟฟ้า (บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน), 2561)

ปรัชญาการดำเนินธุรกิจบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ประกอบไปด้วยความเข้มแข็งและการเติบโตทางธุรกิจการอยู่ร่วมกันธุรกิจชุมชน ซึ่งชุมชนมีความสุขและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรได้รับความพึงพอใจ และการอยู่ร่วมกันธุรกิจชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยมีความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน), 2561) จากการดำเนินงานของบริษัทจากอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการจ้างงานพนักงานทั้งหมด 4,945 ราย การจับจ่ายใช้สอยพนักงานได้ก่อให้เกิดการใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม ที่พักอาศัย สาธารณูปโภค การเดินทาง ยานพาหนะ ของใช้ส่วนตัว โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี การศึกษาบุตรหลาน การฝึกอบรม เสื้อผ้าและอุปกรณ์ การแต่งกาย บริการต่าง ๆ พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยว และรักษาพยาบาล ซึ่งการใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีผลกระทบในการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในชุมชนและระดับจังหวัด โดยเฉพาะชุมชนที่อยู่อาศัยบริเวณโดยรอบโรงงานในรัศมี 5 กิโลเมตร เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่ได้มีที่อยู่อาศัยในรัศมีโดยรอบโรงงานดังกล่าว ตามแนวคิดทฤษฎีการบริโภคของ Keynes (1936) กล่าวว่าในระยะสั้นเมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคจะมากขึ้น และค่าตัวคูณทวีในการบริโภคจะขึ้นอยู่กับค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume: MPC) ซึ่งบริษัทยังไม่เคยได้ทำการศึกษาการใช้จ่ายพนักงานอย่างเป็นระบบมาก่อน ดังนั้นเพื่อให้มีข้อมูลที่ชัดเจน และแน่นอนตามหลักวิชาการ การศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจจังหวัดระยองที่เกิดจากการใช้จ่ายพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด(มหาชน) จึงมีความจำเป็นและสำคัญเพื่อเป็นข้อมูลให้กับชุมชน ประชาชนทั่วไป ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐที่จะนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการวางแผนในการพัฒนาพื้นที่และในระดับจังหวัด รวมทั้งเพื่อรองรับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) ที่เป็นแผนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลภายใต้ไทยแลนด์ 4.0 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

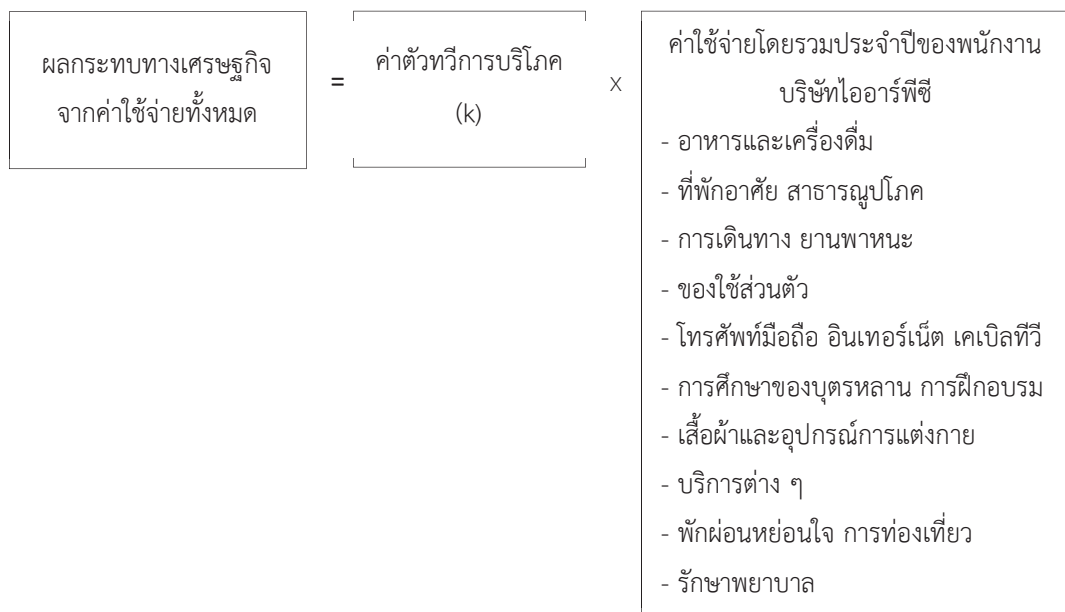
เพื่อศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจจังหวัดระยองที่เกิดจากการใช้จ่ายพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาของ โชติ ถาวร และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษานโยบายการพัฒนา และผลกระทบต่อชุมชนอ่าวปากคลอง จังหวัดภูเก็ต พบว่า นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลส่งผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนอ่าวปากคลอง ได้แก่ การสัมปทานป่าชายเลน การส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ การประมงพาณิชย์ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และนโยบายดังกล่าวทำให้ประชาชนมีรายได้ และความเป็นอยู่ในสังคมสมัยใหม่ที่ดีขึ้น และอีกด้าน

หนึ่งทำให้ประชาชนมีหนี้สิน การขายที่ดิน การย้ายที่อยู่อาศัย ปัญหาสังคม และความปลอดภัยในชีวิต ส่วน กิตติศักดิ์ บุญกลิ่น (2561) ได้ทำการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากอ่างเก็บน้ำนฤปดินหรรจินดา: กรณีศึกษา ตำบลบางแตน อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ผู้ประกอบการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากน้ำถือเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชีพเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทำให้อัตราการจ้างงานผู้ที่เลี้ยงกุ้งเพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อสภาวะการจับจ่ายใช้สอยที่คล่องตัวมากขึ้น โดยเฉพาะอาหารและเครื่องดื่ม สมิตรา สุขสำราญ (2558) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายรายได้กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยรายภูมิภาค พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยรายภูมิภาคมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามซึ่งหมายความว่าความเหลื่อมล้ำทางด้านการกระจายรายได้เพิ่มสูงขึ้นจนทำให้ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศไทยรายภูมิภาคลดลงแต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ลดลงทำให้ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยรายภูมิภาคเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นรัฐบาลควรมีนโยบายในการกระจายอุตสาหกรรมออกไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้นเพื่อกระจายแหล่งงานให้คนในภูมิภาคได้มีงานทำเพิ่มมากขึ้น และจากการศึกษา ศุภะวรรณ เสวตะพุกกะ (2561) ได้ศึกษาตัวคุณทวีการท่องเที่ยวและผลกระทบต่อการกระจายรายได้หลักฐานเชิงประจักษ์จากข้อมูลโรงแรมของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกระจายตัวของรายได้ พบว่า โรงแรมขนาดเล็กจะมีการกระจายรายได้ไปสู่แรงงานได้ดีกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ ซึ่งรายจ่ายหลัก คือ ค่าเดินทาง ค่าที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวคุณทวีการท่องเที่ยวกับผลประกอบการกำไรที่โรงแรมได้รับมีค่าเป็นลบ ภัทรธมนต์ คงแจ่ม และธนารุณ แสงกาศนีย์ (2558) ได้ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจชุมชนในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในทุกหมวดค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในจังหวัด ค่าบริการการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ส่งผลให้เกิดการจ้างงานทางตรง และการจ้างงานทางอ้อม เช่น การทำสวนผลไม้ของภาคเกษตร ชاعر ประพรหม (2559) ได้ศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของโครงการพัฒนาด้านบุคลากรสะเดาแห่งใหม่ อ.สะเดา จ.สงขลา พบว่า เมื่อรัฐบาลจัดสรรเงินเพื่อก่อสร้างด้านบุคลากรสะเดาแห่งใหม่ในปี พ.ศ. 2560-2562 จะทำให้เกิดกิจกรรมการผลิตที่มีตัวทวีอยู่ในระดับสูงเท่ากับ 2.02 ได้แก่ กิจกรรมการผลิตสาขาการก่อสร้าง รองลงมา ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและกิจกรรมการผลิตสาขาผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ทำให้มีตัวทวีเท่ากับ 1.90 และ 1.88 ตามลำดับ และผลกระทบทางอ้อมมากที่สุดจากการจ่ายค่าชดเชยให้กับชาวสวนยางเป็นจำนวนเงินเท่ากับ 80,397,760 บาท รองลงมาคือ กิจกรรมการผลิตสาขาการบริการเป็นจำนวนเงิน เท่ากับ 56,407,790 บาท และกิจกรรมการผลิตสาขาการค้าจำนวนเท่ากับ 21,030,820 บาท และรวี หาญเผชิญ (2554) ได้ศึกษาผลกระทบการลงทุนภาครัฐเพื่อการพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเมืองขอนแก่น

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบการใช้จ่ายเงินภาครัฐต่อความเจริญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเมืองขอนแก่น ซึ่งใช้วิธีการศึกษาแบบจำลองตัวทวีของเคนส์ พบว่าตั้งแต่ปี 2533 การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มจาก 3,084.98 เป็น 5,734.90 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปเงินเดือนค่าจ้าง และค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ ซึ่งหมวดค่าจ้างจะถูกเปลี่ยนไปเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ อุปโภค บริโภค โดยส่วนใหญ่จะเป็นค่าอาหาร ค่าเดินทาง และสื่อสาร ค่าการศึกษา ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้า ค่าพักผ่อน และค่าสาธารณูปโภค ตามลำดับ ซึ่งได้ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้สาขาการค้าปลีกค้าส่งมีการเติบโตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าตัวทวีเท่ากับ 3.467 และได้ส่งผลทำให้เกิดการจ้างงานและการย้ายถิ่นฐานมาหางานทำในตัวเมืองขอนแก่นมากขึ้นจากการทบทวนงานวรรณกรรมดังกล่าวได้ข้อสรุปว่ารายจ่ายของอีกคนหนึ่งจะเป็นรายได้ของอีกคนหนึ่ง ซึ่งได้นำมาสู่ค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ โดยที่ค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจทั้งหมดจะทำงานผ่านค่าตัวทวีในการบริโภคในการวิจัยนี้จึงมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา (Population) คือ พนักงานที่ทำงานในบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดระยอง ซึ่งมีจำนวน 4,945 ราย (บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน), 2561) ประกอบไปด้วย ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 45 ราย ผู้บริหารระดับต้น - กลาง จำนวน 400 ราย และฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 4,500 ราย

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ตัวแทนจากฝ่ายต่าง ๆ พนักงานที่ทำงานในบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดระยอง

2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)

กำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ กรณีทราบประชากรจึงใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณสูตรของเครซี และมอร์แกน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561) ได้ขนาดตัวอย่าง 356 ราย เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนจึงได้เก็บตัวอย่างทั้งหมด 400 ราย และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรจึงเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้สูตรการกระจายตามสัดส่วน ประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับสูงจำนวน 4 ราย ผู้บริหารระดับต้น - กลาง จำนวน 32 ราย และฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 364 ราย

2.2 การสุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากส่วนใหญ่จะเข้าไปเก็บแบบสอบถามในช่วงก่อนเลิกการทำงาน และได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้จัดการส่วนชุมชนและรัฐกิจสัมพันธ์เพื่อให้ช่วยประสานงานกับกลุ่มตัวอย่างที่สามารถมีเวลาให้เก็บแบบสอบถามได้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และได้เข้าร่วมประชุมกับบอร์ดผู้บริหารเพื่อชี้แจงและขอคำแนะนำต่อข้อความในแบบสอบถาม โดยผู้บริหารให้คำแนะนำไม่ต้องการให้แบบสอบถามมีคำถามเรื่องเพศและรายได้ เนื่องจากเรื่องรายได้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน และผู้บริหารต้องการทราบแค่ผลของการใช้จ่ายเท่านั้นและมีการนำแบบสอบถามไปลองทดสอบกับกลุ่มพนักงานในแต่ละระดับที่ถุกกันไว้ให้ทดลองตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อความที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีองค์ประกอบแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายจ่ายต่อเดือน และได้แยกตามประเภทของการใช้จ่าย ข้อที่ 2 เป็นคำถามเพื่อที่จะสามารถหาค่าตัวคูณทวีที่ได้ตามแบบจำลองตัวทวีของเคนส์ (Keynes, 1936) โดยหาค่าโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume: MPC) คำนวณจากสูตร $MPC = \Delta C / \Delta Y_d$ (ΔC คือ ค่าการเปลี่ยนแปลงการบริโภค และ ΔY_d คือ ค่าการเปลี่ยนแปลงรายได้สุทธิส่วนบุคคล) และหาค่าตัวทวีการบริโภค (Multiplier: K) คำนวณ

จากสูตร $K = 1/(1-MPC)$ หรือ $K = 1/(MPS)$ โดยค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (Marginal Propensity to Save: MPS) ซึ่งคำนวณจากสูตร $MPS = 1-MPC$

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายลักษณะของค่าใช้จ่ายโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณค่าสถิติ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะค่าเฉลี่ยรายจ่ายต่อเดือนทั้งหมด พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 53,753 บาท และมีลักษณะประเภทการใช้จ่าย แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและร้อยละประเภทของการใช้จ่าย

ลำดับ	ประเภทของการใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ร้อยละ
1	อาหารและเครื่องดื่ม	19,324.20	35.95
2	ที่พักอาศัย สาธารณูปโภค	15,292.73	28.45
3	พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยว	4,918.40	9.15
4	การศึกษาของบุตรหลาน การฝึกอบรม	3,768.09	7.01
5	การเดินทาง ยานพาหนะ	3,327.31	6.19
6	ของใช้ส่วนตัว	2,332.88	4.34
7	โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี	2,021.11	3.76
8	เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกาย	1,376.08	2.56
9	รักษาพยาบาล	720.29	1.34
10	บริการต่าง ๆ	671.91	1.25

จากตารางที่ 1 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนประเภทอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเท่ากับ 19,324.20 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.95 รองลงมา ได้แก่ ที่พักอาศัย สาธารณูปโภคเฉลี่ยเท่ากับ 15,292.73 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.45 พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 4,918.40 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.15 การศึกษาของบุตรหลาน การฝึกอบรมเฉลี่ยเท่ากับ 3,768.09 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.01 การเดินทางยานพาหนะเฉลี่ยเท่ากับ 3,327.31 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.19 ของใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเท่ากับ 2,332.88 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.34

โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวีเฉลี่ยเท่ากับ 2,021.11 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.76 เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกายเฉลี่ยเท่ากับ 1,376.08 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.56 รักษาพยาบาลเฉลี่ยเท่ากับ 720.29 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.34 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ บริการต่าง ๆ เฉลี่ยเท่ากับ 671.91 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.25

2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้จ่ายและการออมเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 1,000 บาท แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค และค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม

ข้อมูลส่วนตัว	ค่าเฉลี่ย (บาท)	ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (MPC)	ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (MPS)
การใช้จ่าย	596	.596	-
การออม	404	-	.404

จากตารางที่ 2 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ ถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น 1,000 บาท จะมีการใช้จ่ายเฉลี่ย 596 บาท และการออมเฉลี่ย 404 บาท ทำให้ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume) มีค่าเท่ากับ .596 คำนวณจากสูตร $MPC = \Delta C / \Delta Y_d$ ($596/1,000$) หรือเท่ากับ .60 และค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม มีค่าเท่ากับ .404 คำนวณจากสูตร $MPS = \Delta S / \Delta Y_d$ หรือเท่ากับ .40

3. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผลกระทบด้านเศรษฐกิจจังหวัดระยองที่เกิดจากการใช้จ่ายพนักงานบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)

การวัดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น สามารถพิจารณาได้จากค่าตัวทวีการบริโภค ซึ่งสามารถใช้อธิบายได้ว่าเงินทุก ๆ 1 บาท ที่มีการนำมาใช้ในพื้นที่จะก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด โดยที่ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค สามารถคำนวณจากการเปลี่ยนแปลงรายได้ของพนักงานจำนวน 1,000 บาท จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายจำนวนเท่ากับ 596 บาท จึงได้ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายการบริโภค เท่ากับ .596 หรือเท่ากับ .60 และทำให้ค่าตัวทวีการบริโภคเท่ากับ 2.475 หรือเท่ากับ 2.50 โดยมีการกระจายรายได้ลงไปในพื้นที่ชุมชน โดยชุมชนที่มีพนักงานบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) พักอาศัยอยู่จะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจตามไปด้วย โดยเฉพาะการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าที่พักอาศัย สาธารณูปโภค ค่าการเดินทาง ยานพาหนะ ค่าของใช้ส่วนตัว ค่าโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี ค่าการศึกษาของบุตรหลาน - ฝึกอบรม ค่าเสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกาย ค่าบริการต่าง ๆ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยว และค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น

4. ข้อมูลลักษณะเกี่ยวกับการคำนวณค่าใช้จ่ายโดยรวมประจำปี ซึ่งการคำนวณจะได้อาจจากการนำค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนคูณด้วยจำนวนประชากรทั้งหมดคูณด้วยหนึ่งปี (12 เดือน) จึงทำให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมประจำปีพนักงานบริษัทไออาร์พีซีเท่ากับ 3,189,703,020 บาท แสดงผลดังภาพที่ 2

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน (53,753)	X จำนวนประชากรทั้งหมด (4,945)	X จำนวนเดือน (12)	= ค่าใช้จ่ายโดยรวมประจำปี (3,189,703,020)
--------------------------------------	----------------------------------	----------------------	--

ภาพที่ 2 การคำนวณค่าใช้จ่ายโดยรวมประจำปี

5. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากค่าใช้จ่ายทั้งหมด แสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ค่าใช้จ่ายโดยรวม (บาทต่อปี)	ค่าตัวทวีการบริโภค (k)	ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมด (บาทต่อปี)
3,189,703,020	2.50	7,974,257,550

จากตารางที่ 3 พบว่า การคำนวณจะได้อาจจากการนำค่าใช้จ่ายโดยรวมประจำปีพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) คูณด้วยค่าตัวทวีการบริโภค จึงทำให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายต่อปีทั้งหมดเท่ากับ 7,974,257,550 บาท และมีลักษณะประเภทการใช้จ่ายจากผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่คำนวณผ่านค่าตัวทวี แสดงผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประเภทการใช้จ่ายจากผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่คำนวณผ่านค่าตัวทวี

ลำดับ	ประเภทของการใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาทต่อปี)
1	อาหารและเครื่องดื่ม	2,866,745,589.22
2	ที่พักอาศัย สาธารณูปโภค	2,268,676,272.98
3	พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยว	729,644,565.83
4	การศึกษาของบุตรหลาน – ฝึกอบรม	558,995,454.26
5	การเดินทาง ยานพาหนะ	493,606,542.35
6	ของใช้ส่วนตัว	346,082,777.67
7	โทรศัพท์ มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี	299,832,083.88
8	เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกาย	204,140,993.28

ลำดับ	ประเภทของการใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาทต่อปี)
9	รักษาพยาบาล	106,855,051.17
10	บริการต่าง ๆ	99,678,219.38
รวม		7,974,257,550.02

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อคำนวณผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยผ่านค่าตัวคูณทวีการบริโภค ทำให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 7,974,257,550 บาทต่อปี ซึ่งทำให้ประเภทการใช้จ่ายเมื่อคำนวณผ่านตัวคูณทวีเป็นจำนวนเงินมากที่สุด ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มเท่ากับ 2,866,745,589.22 บาทต่อปี ที่พักอาศัย สาธารณูปโภค เท่ากับ 2,268,676,272.98 บาทต่อปี พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวเท่ากับ 729,644,565.83 บาทต่อปี การศึกษาของบุตรหลาน การฝึกอบรมเท่ากับ 558,995,454.26 บาทต่อปี การเดินทาง ยานพาหนะเท่ากับ 493,606,542.35 บาทต่อปี ของใช้ส่วนตัวเท่ากับ 346,082,777.67 บาทต่อปี โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี เท่ากับ 299,832,083.88 บาทต่อปี เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแต่งกายเท่ากับ 204,140,993.28 บาทต่อปีและรักษาพยาบาลเท่ากับ 106,855,051.17 บาทต่อปี ตามลำดับและน้อยที่สุด ได้แก่ บริการต่าง ๆ เท่ากับ 99,678,219.38 บาทต่อปี

สรุปการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบถึงลักษณะผลกระทบและการเติบโตด้านเศรษฐกิจจังหวัดระยองที่เกิดจากการใช้จ่ายพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของพื้นที่ในชุมชนโดยเฉพาะบริเวณโดยรอบบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ภายในรัศมี 5 กิโลเมตร อาทิเช่น ร้านอาหาร ร้านตัดผม ร้านกาแฟ ร้านซักรีด สถานบันเทิง ร้านขายหนังสือ ร้านค้าปลีกสะดวกซื้อ หมู่บ้านจัดสรร ร้านขายจักรยานและอุปกรณ์ ตลาดสดเทศบาล โรงพยาบาลเอกชน แผงตลาดสดขององค์การบริหารส่วนตำบล ร้านคาร์แคร์ สถาบันการศึกษา และสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น โดยเฉพาะช่วงที่จัดเก็บข้อมูลได้มีโครงการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ และหมู่บ้านจัดสรรที่กำลังก่อสร้างเพื่อขายให้กับบุคคลที่สนใจโดยเฉพาะพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในชุมชนรอบบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ บุญกลิ่น (2561) ที่พบว่าเมื่อผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งมีรายได้เพิ่มมากขึ้นก็จะสามารถจ้างคนงานมาทำงานให้มากขึ้นส่งผลให้การจับจ่ายใช้สอยในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และศุภระวรรณ เสวตะพุกกะ (2561) ที่พบว่าโรงแรมขนาดเล็กจะมีการกระจายรายได้ไปสู่แรงงานได้ดีกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ ซึ่งโรงแรมขนาดเล็กส่วนใหญ่จะใช้แรงงานในพื้นที่ ทำให้แรงงานในพื้นที่มีรายได้จากการทำงานในโรงแรม การรับจ้างนัดผ่อนคลายเป็น และการขายของที่ระลึก และรายการหลักของนักท่องเที่ยว คือ ค่าเดินทาง ค่าที่อยู่

อาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้ ภัทรธมนต์ คงแจ่ม และธนาวุธ แสงภาคนีย์ (2558) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในทุกหมวดค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในจังหวัด ค่าบริการการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ส่งผลให้เกิดการจ้างงานทางตรง และการจ้างงานทางอ้อม รวมทั้ง รวี หาญเผชิญ (2554) ที่พบว่าการใช้จ่ายภาครัฐโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปเงินเดือนค่าจ้าง และค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุซึ่งหมวดค่าจ้างจะถูกเปลี่ยนไปเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ อุปโภค บริโภค โดยส่วนใหญ่จะเป็นค่าอาหาร ค่าเดินทาง และสื่อสาร ค่าการศึกษา ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้า ค่าพักผ่อน และค่าสาธารณูปโภค ตามลำดับ ซึ่งได้ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้สาขาการค้าปลีกค้าส่งมีการเติบโตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าตัวทวีเท่ากับ 3.467 และได้ส่งผลทำให้เกิดการจ้างงานและการย้ายถิ่นฐานมาหางานทำในตัวเมืองขอนแก่นมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าค่าใช้จ่ายพนักงานบริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของพื้นที่ในชุมชนโดยเฉพาะบริเวณโดยรอบโรงงานภายในรัศมี 5 กิโลเมตร เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดให้โรงงานดูแลผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในรัศมีดังกล่าว นอกจากนี้ภายในรัศมี 5 กิโลเมตร ก็ไม่ได้ไกลจากโรงงานพนักงานสามารถเดินทางมาทำงานได้อย่างสะดวกจึงเป็นที่นิยมทำให้พนักงานอาศัยภายในรัศมีดังกล่าว จากการใช้จ่ายและการทำงานของตัวคุณทวีทำให้เกิดการพัฒนาการบริการสาธารณูปโภคในพื้นที่ทำให้เมืองมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ว่างเปล่าเป็นสิ่งปลูกสร้างเพิ่มมากขึ้น มีร้านค้า ร้านอาหาร และร้านบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีบริการสาธารณะเพิ่มมากขึ้น เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ และมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ซึ่งทำให้จังหวัดมีการเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิดการจ้างงาน และเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นกอบเป็นกำ รวมทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนต่างพื้นที่มาทำงานในจังหวัดระยองอย่างต่อเนื่องซึ่งได้ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งจากชุมชนและระดับจังหวัด ซึ่งจากการคำนวณค่าตัวคุณทวีจะทำให้มีเงินหมุนเท่ากับ 2.5 รอบ โดยต่างเป็นตัวกระจายกระแสหมุนเวียนให้มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว และก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจทั้งในระดับชุมชนและระดับจังหวัด ในขณะเดียวกันเมื่อความเจริญทางเศรษฐกิจได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วการบริหารจัดการเกี่ยวกับความพร้อมด้านสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา ถนน ฝุ่นละออง กลิ่น และการจัดการขยะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งก็ยังเป็นปัญหาให้ชุมชนได้รับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ดังนั้น ควรจัดตั้งไตรภาคีที่ประกอบไปด้วยตัวแทนจากชุมชน บริษัทไออาร์พีซี จำกัด(มหาชน) และภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาเหล่านี้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการเดินทางของเงินที่เกิดจากการใช้จ่ายในแต่ละประเภทจนสิ้นสุดการใช้จ่ายในแต่ละรอบของการใช้จ่าย
2. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลกระทบที่เกิดขึ้น
3. ควรศึกษาการวิเคราะห์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของพนักงานต่อรายได้โดยผ่านการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่มและการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของพนักงานต่อการจ้างงานโดยผ่านการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แรงงาน

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). สถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติศักดิ์ บุญกลิ่น. (2561). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากอ่างเก็บน้ำน่านลุ่มดินทรจินดา: กรณีศึกษาตำบลบางแตง อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาคร ประพรม. (2559). รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจของโครงการพัฒนาด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ อ.สะเดา จ.สงขลา. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- โชติ ถาวร และคณะ. (2556). นโยบายการพัฒนา และผลกระทบต่อชุมชน อ่าวปากคลอง จังหวัดภูเก็ต. วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา), 13(4), 88-99.
- นพดล วิทยาภรณ์. (2562). การบริหารการพัฒนาโครงการพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ศึกษากรณี: พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC. วารสารมหาจุฬาราชการ, 6(2), 95-109.
- บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน). (2561). ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2561 จาก <http://www.irpc.co.th/th/about.php>.
- บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน). (2561). ปรัชญาการดำเนินธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2561 จาก http://www.irpc.co.th/th/about_philo.php.
- ภัทร์ธมนต์ คงแจ่ม และธนาวุฒ แสงภาสนีย์. (2558). ผลจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน: กรณีศึกษาบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- รวี หาญเผชิญ. (2554). ผลกระทบของการลงทุนภาครัฐเพื่อการพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเมืองขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองดุสิตบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภระวรรณ เศวตะพุกกะ. (2561). ตัวคูณทวีการท่องเที่ยวและผลกระทบต่อการกระจายรายได้: หลักฐานเชิงประจักษ์จากข้อมูลโรงแรมของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุมิตรา สุขสำราญ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายรายได้กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยรายภูมิภาค. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Keynes, J. M. (1936). *The General Theory of Employment, Interest and Money*. London: Macmillan.